Czytanie z Księgi Estery
Królowa Estera zwróciła się do Pana, przejęta niebezpieczeństwem śmierci. I błagała Pana, Boga Izraela, mówiąc: «Panie mój, Królu nasz, Ty jesteś jedyny, wspomóż mnie samotną, niemającą poza Tobą wspomożyciela, bo niebezpieczeństwo jest niejako w mojej ręce. Słyszałam od młodości mojej w pokoleniu moim ojczystym, że Ty, Panie, wybrałeś Izraela spośród wszystkich narodów i ojców naszych ze wszystkich ich przodków na wieczyste dziedzictwo i uczyniłeś im wszystko, co zapowiedziałeś.
Wspomnij, Panie, daj się rozpoznać w chwili naszego udręczenia i dodaj mi odwagi, Królu bogów i Władco nad wszystkimi władcami. Włóż stosowną mowę w moje usta przed obliczem lwa i zwróć jego serce ku nienawiści do wroga naszego, aby zginął on sam i ci, którzy są z nim jednej myśli.
Wybaw nas ręką Twoją i wspomóż mnie opuszczoną i niemającą nikogo poza Tobą, Panie, który wiesz wszystko».